

POSTANOWIENIE

Dnia 16 sierpnia 2023 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Małgorzata Wąsek-Wiaderek

w sprawie **M.B.**

skazanego za czyn z art. 207 § 1 k.k. i in.,

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu w dniu 16 sierpnia 2023 r.,

wniosku obrońcy skazanego o wstrzymanie wykonania wyroku Sądu Okręgowego w Łomży z dnia 27 stycznia 2023 r., sygn. akt II Ka 242/22, utrzymującego w mocy wyrok Sądu Rejonowego w Łomży z dnia 8 czerwca 2022 r., sygn. akt II K 606/20, na podstawie art. 532 § 1 k.p.k. *a contrario*

p o s t a n o w i ł

wniosku nie uwzględnić.

UZASADNIENIE

Obrońca M.B. wniósł do Sądu Najwyższego kasację od wyroku Sądu Okręgowego w Łomży z dnia 27 stycznia 2023 r., sygn. akt II Ka 242/22, utrzymującego w mocy wyrok Sądu Rejonowego w Łomży z dnia 8 czerwca 2022 r., sygn. akt II K 606/20. W ww. postępowaniu M.B. został prawomocnie skazany za czyn z art. 207 § 1 k.k. w zb. z art. 157 § 2 k.k. w zb. z art. 207 § 1a k.k. w zb. z art. 197 § 1 k.k. w zb. z art. 197 § 2 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k., za który wymierzono mu karę 2 lat pozbawienia wolności.

Obrońca w kasacji zawarł także wniosek o wstrzymanie wykonania zaskarżonego nią wyroku. W uzasadnieniu wniosku powołał się na wysokie prawdopodobieństwo uwzględnienia kasacji, a w konsekwencji uchylenia zaskarżonego wyroku i przekazania sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi odwoławczemu. Zawarł również sugestię dotyczącą motywacji oskarżycielki

posiłkowej co do powodów zainicjowania postępowania karnego, w ramach którego M.B. został skazany, wskazując na chęć odwołania darowizny przez oskarżycielkę posiłkową. Trzecią okolicznością stanowiącą uzasadnienie wniosku o wstrzymanie było powołanie się na stan zdrowia psychicznego skazanego i to, że M.B. w chwili złożenia wniosku przebywał w Zakładzie w C.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Wniosek nie zasługuje na uwzględnienie.

Wstrzymanie wykonania prawomocnego orzeczenia na podstawie art. 532 § 1 k.p.k. ma charakter wyjątkowy. O zastosowaniu tej instytucji powinna przesądzać ranga zarzutów kasacyjnych i bardzo wysoki stopień prawdopodobieństwa uchylenia wyroku, przy jednoczesnym uznaniu, że wykonywanie kary przed rozpoznaniem kasacji spowodowałoby dla skazanego wyjątkowo dolegliwe i w zasadzie nieodwracalne skutki (por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 24 stycznia 2023 r., III KK 645/22).

Dokonywana na potrzeby rozpoznania wniosku analiza kasacji i akt tej sprawy doprowadziła Sąd Najwyższy do konkluzji, że nie ziszczyły się przesłanki do wstrzymania wykonania wyroku w trybie art. 532 § 1 k.p.k. Dla uwzględnienia wniosku o wstrzymanie wykonania prawomocnego wyroku prawdopodobieństwo uwzględnienia kasacji musiałoby być niemal zbliżone do pewności, oczywistości (por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 22 kwietnia 2021 r., V KK 129/21; postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 29 marca 2021 r., IV KK 103/21) i prowadzić do wniosku o potrzebie uniewinnienia skazanego, względnie umorzenia wobec niego postępowania (por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 15 lutego 2018 r., II KK 23/18), ewentualnie wydania innego rozstrzygnięcia, które spowoduje, że wykonywanie kary do czasu rozpoznania kasacji okaże się niesłuszne i odbędzie się z pokrzywdzeniem skazanego. W tej sprawie nie zachodzi przedmiotowa oczywistość i jednoznaczność uchybień sygnalizowanych w kasacji obrońcy. Ocena zasadności zarzutów kasacji wymagać będzie analizy dokonywanej na etapie merytorycznego jej rozpoznania.

Powodu do wstrzymania wykonania zaskarżonego kasacją wyroku nie stanowi również sytuacja rodzinna czy zdrowotna skazanego. Jak słusznie podkreśla się w literaturze i orzecznictwie, jeżeli treść art. 532 § 1 k.p.k. miałaby

być postrzegana jako kolejna instytucja, która służy do wstrzymania wykonania kary w postępowaniu wykonawczym tylko na podstawie przesłanek faktycznych, osobistych czy rodzinnych skazanego oraz określonych okoliczności, które czyniłyby odbycie kary nadmiernie dolegliwym w aktualnej sytuacji skazanego, to zbędne było jej lokowanie w rozdziale o kasacji (tak: J. Matras, w: *Kodeks postępowania karnego. Komentarz*, red. K. Dudka, Warszawa 2020, s. 1193; z orzecznictwa – por. np.: postanowienia Sądu Najwyższego z: dnia 22 kwietnia 2020 r., IV KK 127/20; dnia 8 grudnia 2021 r., IV KK 636/21; dnia 14 stycznia 2022 r., V KK 628/21). Nie budzi wątpliwości, że umieszczenie tej instytucji w postępowaniu kasacyjnym przesądza, iż jej zastosowanie warunkowane jest bardzo wysokim prawdopodobieństwem uznania zasadności zarzutów kasacyjnych. Zatem, jak już wskazano, można wstrzymać wykonanie prawomocnego orzeczenia na tej podstawie wtedy, gdy chociażby pobieżna analiza zarzutów kasacji wskazuje, że prawomocne orzeczenie dotknięte jest tak poważnym uchybieniem, iż wykonywanie kary może prowadzić do wyjątkowo dolegliwych lub wręcz nieodwracalnych skutków dla skazanego (por. J. Matras, *Kodeks...*, s. 1193).

Mając na uwadze powyższe, Sąd Najwyższy doszedł do przekonania, że nie zachodzą w tej sprawie wystarczające podstawy do zastosowania nadzwyczajnej instytucji przewidzianej w art. 532 § 1 k.p.k. Dodać należy, że decyzja w tym względzie w żadnym razie nie przesądza ostatecznego rozstrzygnięcia kwestii zasadności kasacji obrońcy skazanego od prawomocnego wyroku Sądu Okręgowego w Łomży.

Mając na uwadze powyższe należało orzec jak w części dyspozytywnej niniejszego postanowienia.

(TM)

[ł.n]

